

Előfizetési ár:

Egész évre 8 frt = 16 kor.
Félévre 4 frt = 8 kor.
Negyedévre 2 frt = 4 kor.

Községeknek, körjegyzőknek és néptanítóknak:

Egész évre 6 frt = 12 kor.
Fél évre 3 frt = 6 kor.

Egyes szám kapható:

a kiadóhivatalban, a főtűzsdében. Köszl János, Hochrein J. és fia i. üzletében.

PÉCS

POLITIKAI VEGYESTARTALMU LAP.

Hirdetéseket

elfogad a kiad. hivatal (lyceum könyvnyomda), hol mindenkor a legjutányosabb árak szabotnak. Minden beiktatót hirde után 30 kr = 60 fillér bélyeg-dij fizetendő.

Nyilvált 1 sor 1 ft = 2 korona.

Kéziratok

a szerkesztőségbe (lyceumi könyvnyomda) küldendő.

Megjelenik hetenként kétszer.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: lyceumi könyvnyomda.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Létesítendő intézetek.

I.

Vincellérképző intézet.

A város minden igaz fia örömmel látja a folytonos, sőt rohamos fejlődést, melylyel városunkban lépten-nyomon találkozunk. E fejlődéssel lépést tart városunkban az intézetek izmosodása, szaporodása.

A közelmúlt eredményei a polgári leányiskola, a városi zeneiskola, a lelenc-ház, az egyházi énekiskola, a megyei árvaház, a közkórház kibővítése, a szegényház: mindmegannyi kulturális intézetek, melyek civilisatióink fejlettségét mutatják és e fejlett civilisatio annál nagyobb érdemünk, mert e kulturális intézményeket egytől egyig saját anyagi erőnkéből létesítettük az állam hozzájárulása nélkül, ami bizony nagy szó, különösen a mai időben, midőn nemcsak mindent a jó összeköttetési protektoroktól és ezek révén az omnipotens államtól várnak az emberek Nagy Magyarországon, de a városi jövedelmeket is tetemesen megdézálta az „atyai” kormány a közvetett adóknál és ugyane címen a terhek is fokozatosan emeltetnek.

Most ismét egy új intézet létesítése előtt állunk és ez egy vincellérképző intézet. Egyhangy helyes-

lés fogadta Aidinger János polgármester fejtegetéseit, melyekkel az intézet szükségességét demonstrálta, amivel egy nagy mulasztás lesz helyrehozva, amely mulasztásban egyenlően részesek egy városi és megyei adminisztratív vezetői, mint a város és megye értelmisége, de vétkes e mulasztásban a kormány, különösen pedig a fölmívelésügyi kormányzat is, melynek az alkotmány helyreállta után azonnal legelső és legszentebb kötelességének kellett volna ismernie hazánk kiválóbb borvidékei vincellérképző intézeteket vagy a törvényhatóságok útján állíttatni föl, vagy pedig — és ezt első sorban — állami költségen létesíteni.

De ne kutassuk most a mulasztás okait; inkább örüljünk, hogy az végre jóvá fog tétetni és foglalkozunk a létesítés azon módozataival melyeket az e célra kiküldött bizottság megállapítván, a tanács elé terjesztett. E szerint a vincellérképző intézet városi intézet lenne, bentlakással — legalább harminc növendékre — és bizonytalan számú külső növendékekkel a jelentkezés és befogadhatóság korlátai között. A bentlakó növendékek teljes ingyenes ellátást kapnak. A külsők közül a helybeliek és vidéki szegények ingyenes oktatásban részesülnek, a vagyonosak 2 frt havi tandiját fizetnének. A tanfolyam egy év.

A tananyag felöleli a szőlő munkálatakat elméletben és gyakorlatban, továbbá a phylloxera és peronospora elleni védekezést és egy igazgató és egy segéd-tanító vezetése alatt állana.

Teljes mértékben méltányoljuk azt a nemes intenciót, mely az ingyenes oktatásra vonatkozik; de míg egyrészt mi ezt csupán a szegényekre terjesztenők ki, másrészt a havi 2 frt tandij aránytalanul sok azon néposztály számára, mely azt látogatná.

Lehetetlen azonban helyeselnünk a bentlakás eszméjét. Bentlakó növendékekre, miután ez intézet pécsi polgárok gyermekei számára nyitnának, nincs is szükség és nem csak hogy ily intézkedésnek nem volna értelme, de hogy jön Pécs város közönsége ahoz, hogy harminc növendék számára lakásokat építsen, ruházatuk, ételmezők, tanítatásuk költségeit viselje, mikor ezek azt helyben a szülői háznál is megkapják? Ez a rendszer nemcsak hogy fölösleges kiadásokat okozna, de az intézetet oly költségessé tenné, hogy az a város költségvetését, melynek pedig még igen sok más és költséges reformokat kell kiizzadnia, alaplábján megromtaná, amitől pedig kényes viszonyaink között óvakodnunk kell.

Az ingyenes ellátást tehát határozottan ellenezük és elvetendőnek tart-

A PÉCS TÁRCAJA.

A r ó k a.

(Amerikai történet.)

— A »Pécs« eredeti története. —

— Ti dicséritek a mi rókáinkat, — mondá az öreg főerdész, midőn barátaival a sörös asztal mellett ült — de azt mondhatom nektek, hogy alig érdemlik meg a »ravasz« jelzőt. Összehasonlítva amerikai testvéreikkel, csaknem ostobáknak nevezhetjük őket. Mikor oda tül voltam . . .

— Hogyan, ön volt Amerikában, főerdész? — kiálták meglepetve valamennyien.

— Persze, hogy ott voltam! Hat arról nem meséltem még nektek semmit? Hisz ott töltöttem ifjúságom java idejét! Csak kérdeztek a részbrüeket a rétségen, tudakozódjatok Arkanszas öreg telepítvényeseinél, majd minden gyermek mesél nektek a bator vadászról! Ah, ha viszagondolok arra a boldog időre, mikor wigwamomban szittam a békepípát fiatal indián feleségemmel! Barátam, az volt életem legszebb kora. De mint a költő

mondja: »az öröm sohasem tartós!« Szeretett Lillamat, édes feleségemet, míg egy nagyobb vadászkiránduláson voltam, egy előbbi mellőzött imádója, az ördögi Ohaibo, az irokezek főnöke elrabolta és — megette! E gyalázatos tett óta már sok év mulott el, de a mily öreg vagyok, a könyv még mindig kicsordul szememből, ha viszagondolok arra a borzasztó percre, melyben Lillám kedves tünderalakja helyett csak leragott csontjait láttam újra!

Az öreg elhallgatott és letörle kicsorgó könnyeit; aztán ismét folytatta:

— Hihetőleg valamennyien ismeritek jóbarátomat, az öreg Coopert. Hányszor meglátogatott engem wigwamomban a vén mohikán s hányszor hallgatta élményeimet, melyekből később oly szép regényeket írt! Igazán pompás ember volt az öreg Cooper! — Nehány év mulva meguntam az életet a mezőségen. Minden bokor, minden fűszál, mondhatnám minden darab föld szeretett feleségemre emlékeztetett; a marcangoló fájdalom fölemésztesse fenyegetett; a folyton csorgó könyvek elhomályosíták szemeim világát, s így örömmel elfogadtam egy regulátor hivatalát Arkanszasban. Így legalább látás volt szórakozásra. Mellesleg mondva, ez állásban volt szerencsem ismeretséget kötni Wulffal, a híres utazó-

val. De mindezt csak annak bebizonyítására említem föl, hogy voltam Amerikában. Hanem ott más világ is van ám, mint itt Amerika úgy isten igazában a csodák földje. Ti ide át korlátolt eszmekörötök miatt sokat föl sem tudtok fogni, a mi ott mindennapi lett, mert naponként megessik; s a mit az ember észszel nem tud fölérni, azt el sem hiszi! Így ti bizonyára mesének tartjátok azt az ismeretes történetet, hogy New-Yorkban reggel lerakták egy korcsma alapkövét, s este már kibotak belőle az első vendéget, míg én például megesküszöm rá, hogy igaz! Hisz magammal is elég történet olyasmi, a mit más lehetetlenségnek tartana, sőt megvalóuln színtelen, magam sem hinnem, ha saját szememmel nem láttam volna. Így egy szép napon Columbián, az én gyors-lábu kancamon lovagoltam Little-Rockba. Egyszerre az uton valami feketét veszek észre, a mi nagy sebessen szalad előttem. Fölhuzva revolverem ravaszát — mert azt hittem, hogy kigyó — megsarkantuztam lovamat s csakhamar utolértem a titokzatos tüneményt. Mit gondoltok, mi volt? Óláb, a híres kengyelűtő néhány percel előbb erre járt s oly gyorsan szaladt, hogy árnyéka nem tudta utolérni. Tehát ez volt az, a mi most gazdája után futott! — De hogy ismét visszatérjek a rókákra ti nem

uk, szükségesnek tartanók azonban alapítványi helyek létesítését teljes elátással mérsékelt évi díj ellenében. Ily alapítványi helyek föntartásával hozzájárulhatna ez intézet költségeihez és fönállása biztosításához a kormány, nem különben Baranyamegye, a nagyobb községek, a szomszéd törvényhatóságok és egyes emberbarátok.

Ami különösen Baranyavármegye részesedését illeti, hangsúlyoznunk kell, hogy ez intézet létesítése ha a városra nézve szükséges, a megyére nézve valószínűség létkérdés. Népünk tanulatlan, a szakértőknek szükében vagyunk és a szölkültúra mai helyzete alaposan képzett munkásokat követel. A megye intézőinek e kérdés fölkarolásával kell kimutatniok, hogy föladatuk magaslatán állanak és hogy az a hirhadt, de még eddig semmiben sem nyilvánult együttműködés a városi törvényhatósággal nem mesebeszéd nagy gyermekek elatására, hanem legalább is komoly szándék, melynek megvalósítására hátsó gondolatok nélkül, őszintén kell törekedni. Itt kellene kézzel fogható eredményekkel demonstrálni azon rendszer helyességét, ha a különben oly heterogén két törvényhatóságnak közös feje van.

A vincellér-képző intézet létesítésénél kiváló tekintettel kell lenni városunk pénzügyeire és különösen azon körülményre, hogy városunk iskolaügyekre több mint 60000 frtot áldoz évente. Nem szabad felednünk azt sem, hogy sem Pécs városa, sem Baranyavármegye tanügyi czélokra egyetlen krajczárt sem kap az államtól, ami nemcsak teljesen méltánytalan a közoktatásügyi kormány részéről, de meggyőzően bizonyítja, mily kevés gond volt eddig nálunk ez elsőrangú fontosságú kérdésre fordítva, mert egy kevés utánjással ma már az állami iskolák egész láncolata virágozhatnak vegyes népeségű falvainkban, amit jogunk is van

megkövetelni, mert vérlázító az, hogy Baranyamegye és Pécs szab. kir. város adójából évtizedeken át egy garas se fordították a mi saját iskola-ügyünk javára, hanem abból következetesen más megyék iskoláiügye emeltessék.

Épen ezen körülmény veteti föl velünk a kérdést: nem lehetne-e a pécsi vincellérképző intézet létesítésénél az évtizedes méltánytalanságot jóvátenni és ez intézet létesítésére az állatot megnyerni annál is inkább, mert hisz annak létesítése nem kizárólag Pécs város érdeke, de érdeke egy egész nagy borvidéknek, melynek pusztulása milliókra menő adóal megsemmisülését és egy nagy országrész elnéptelenedését vonja maga után, minek megakadályozása nem hárulhat egy szegény városra, hanem kell, hogy az állam legfőbb feladatát képezze.

Tegyük lépéseket, hogy a pécsi vincellérképző intézetet az állam létesítse. Ezzel a lépéssel tartozunk önmagunknak, a létesítéssel pedig tartozik nekünk az állam.

1600!

Mend Lajos megyei tisztí főorvos hivatalos jelentése szerint a közeli letűnt évben mintegy 1600, mond ezerhat-száz gyermek esett Baranyamegyében áldozatul a roncsolt toroklónak. Mintegy! a mi azt jelenti, hogy több is lehetett, kevesebb az ily megszokott hivatalos stíl szerint semmi esetben sem.

Elkomorul az ember lelke, megreme-g a legsivárabb kedély is, midőn erre a rémséges számra rátekin; népünk, fajunkból, vérünk, 1600 élet aludt ki rövid egy év alatt. Elpusztult a legtöbbje gyógyszer és ápolás nélkül, vagy tehetetlenség és hanyagság folytán és még az a bár szomorú de mégis hasznos tanulság sem maradt meg, hogy népünk belátóbbá, felvilágosultabbá, gondosabbá vált a csapás sulya alatt, vagy hogy a csapás sulyát egyáltalán átvezni, mérlegelni bírta.

Igaz, országos volt e járvány, melynek gyilkos fellépése ellen keveset használt a

tudomány s ez uton az orvosi segély, E tekintetben tehát igaztalan lenne a szemrehányás és mégis, ha csak a legkisebb szá-zalék mellett apad orvosi segély által a halandóság száma, ha egyáltalán rend, ellenőrzés és orvosi felügyelet kell és szükséges, ha azt az emberiség az államtól és társadalomtól jog szerint megkövetelheti, úgy szegységemre be kell vallanunk, hogy a közgazgatás mulasztásainak és ferdeségeinek legtöbbjét az orvosi intézmény szervezetlenség és hiánya képezi. A közegészségügyi viszonyok egy rendezett államban méltán megkövetelik, hogy a kormány folytonos, kiterjedt orvosi felügyeletről gondoskodjék s ne elégedjék meg azzal, hogy 20-30 falura essék csak egy orvos, ki azután kötelességeinek megfelelni nem tud és aki szegényes fizetésénél fogva, mit így is rendetlenül kap meg, épen nem áll hivatása magaslatán.

A kormány és maga a törvényhozás nem maradhat hidegen e követelmény iránt, erkölcsi kötelessége minden módon odahatni, hogy a közegészségügyben mindaz megtörténjék, mit a mai kor igényei szerint megvárhatunk. Nem rendeletekkel csupán s nem egy-két felügyelő utazási sétéival lehet a közegészségügy bajain és hiányain segíteni, ehhez első sorban az orvosi intézmény rendszeresítése, állami díjazása és kiterjesztése szükségesek, mert mit használ az orvosi kényszer, ha nincsenek orvosaink s a hol vannak, lehetlenné teszi a távolság annak alkalmazását. Memento mori! ezt csemeti fülünkbe és zúgja az illetékes körök fülébe is az 1600 halott felett elhangzott temetési harangzó, s volna-e, ki e szomorú hangra lelkiismeretében meg ne döbbenne?

De ha a törvényes állapotból és a tudomány hézagosságából kifolyólag szemrehányást nem is tehetünk, sőt elismerjük, hogy megyei szakembereink a lehetőség szerint kötelességüknek híven meg is feleltek, a szemrehányást annál inkább fenn kell tartanunk az övintézkedések körül tapasztalt általános mulasztások és nyhe, elnéző eljárás miatt, melynél fogva a nép a baj sulyos voltát felismerni nem tudta, a következmények iránt eléggé ki nem tanítatott és most is telve van habonákkal, könnyenhiúsággal és rideg, szivtelen passivitással. Sem a fertőtlenítés, sem a betegeknek elkülönítése, sem a temetkezés módja, sem a kuruzslás szigorú üldö

is tudjátok elképzelni, hogy mily átkozott ravaszok ott ezek az állatok. Azt mondják ugyan, hogy a yankee leleményes és ravasz, de mi ő a rókákhöz képest! Ha az ember naponként érintkezik velük, mint én a rétségben, úgy végre megismeri őket. Higyjétek el, oly jól értettem nyelvüket, mint akár a mienket. Csak farkukat vagy fülüket kellett bizonyos módra mozgatniok, s én már tudtam, hogy az mit jelent. Csakhogy ők épen oly jól ismertek engem, s nem volt könnyű dolog kifogni rajtuk, vagy lövéshez jutni. Hetekig, sőt hónapokig nem kerültek szemeim elé, pedig csalhatatlan nyomok elárulták, hogy wigwamom közelében jártak. De ha a szörmekereskedők, kik engem puskaporral és ólommal el szoktak látni, a rendesnél hosszabb időre elmaradtak, úgy, hogy készletemet már egészen ellőttem, akkor nagy szemtelenül előkerültek s nem mutatták a legkisebb félelmet sem. Sőt ha két kutyám, melyektől nagyon tartottak, nem volt a közelben, akkor játszva ugrádoztak előttem, s úgy tettek, mintha meg hagynák magukat fogni. És ha én, bár számtalanszor rászédetve, nem tudtam ellenállni a kísértésnek s utánuk kaptam, hirtelen félre ugrottak s rám öltögettek nyelvüket.

Egyszer a szörmekereskedők megint

cserben hagytak. Már két hete elmúlt, hogy megtettem az utolsó lövést, s azt mondatom nektek, hogy a magányos rétségben a legjobb ember sem ér egy pipa dohányt, ha nincs többé lőpora. A főlőleg idejében szerencsére megtöltöttem éléskamrámat, s azonfelül kutyáim is, melyek időközönként unalomból magányosan is eljártak vadászni, gondoskodtak arról, hogy ne kelljen mindig száritott húst ennem, a mennyiben majd egy kis őzborjút, majd egy kövér nyulat hoztak számomra. Ez, a mint elgondolhatjátok, rám nézve nagyon szomorú, unalmas idő volt. Hogy tagjaim rugalmasak maradjanak, naponként vagy félucat mérföldnyire gyalogoltam, mert arra, a ki friss levegőhöz és társzótó mozgáshoz van szokva, nyugalom és vesztég ülés valóságos méreg.

Egy délután kissé fáradtan tértem vissza wigwamomba. Miután tüzet raktam, húst pirítottam és elköltöttem, végig feküdtem ágyamon, inkább, hogy pihenjek, sem hogy aludjam, mert még elég korán volt. Avval töltöttem az időt, hogy a tűzbe bálumtam és semmire sem gondoltam. Képzelték most bálumatomat, midőn hirtelen egy rókat láttam magam előtt. Meg kell ugyanis említenem, hogy az ajtóban egy nyilást vágtam, nehogy kénytelen

legyek fölkelni, ha a kutyák — a mi gyakran megessét — késő éjjel jöttek haza. E nyilván keresztül jött természetesen a róka is. Szemtelenül, mint egy mészáros-kutya, odament a tűzhöz és leült, mintha melegedni akarna. Szerencsétlenségemre kutyáim megint vadászni voltak a rétségben, különben megjárt volna a koma. Abban a reményben, hogy Tiras és Chasse csakhamar visszatérnek, vesztég maradtam s nem mozdítottam sem kezemet, sem lábamat, hogy a rókat el ne riaszszam. bár valóságban nagyon nehezemre esett nyugodtnak maradnom, midőn láttam, hogy a szegytelenen pára fogja pipámát, a tűznél rágyújt és — megeszem az asztrakánsipkámát, ha nem igaz — elkezd pipálni, oly természetesen, mintha ember lett volna! Hja, azt mondom nektek, az amerikai rókákat mindenre képesek!

— Ejnye, kölyök, — gondolom magamban — volna csak puskámban még egy lövés, másféle füstöt ismernél meg akkor, mely nem izlenék neked oly jól, mint dohányom! — De azért nyugton maradtam és tettem magamat, mintha aludnám. A róka keveset törődött velem; mikor elszitta a pipa dohányt, kiverte a hamut és odafutott dohánydobozomhoz, mely a sarokban állt, hogy a pipát újból

zése, sem az orvoshívás elmulasztása miatti büntetés körül a kellő, pontos, szigorú felügyelet és ellenőrzés nem történt meg, a mi történt, az hiányos, tapogatózó, felületes munka volt, nem pedig rendszeres, egyöntetű, mindenre egyaránt kötelező ellenőrzés.

Epen e felszeg eljárás szülte aztán a népen a hitet, hogy az orvos beavatkozása nem hogy használna, sőt árt és hogy az előirt óvintézkedések nem egybek az urak zsarolásánál és a járvány terjesztése tisztán túllik ered.

Nem egyedül megyénkben van ez így, országos baj ez, mely kormányzati megoldást követel: törvény útján is kellően szervezett egészségi felügyelet által kell az óvintézkedések szigorú teljesítését kötelezővé tenni sokkal intenzívebb módon, mint azt a fenálló egészségügyi törvény körülírja. De be kell vonni a szükséges irányelveket az iskolákba, sőt a lelkesítő kötelmek közé is, mert a népek ellenszenvé és megrögzött tévfellegása erkölcsi orvoslásra is szorul.

Az a szönyvű szám engesztelhetetlenül mindaddig nyomni fogja lelkünket, míg igazi hazafisággal, emberszeretettel és felebarát, odaadással, de egyuttal az ovatos államférfiu bölcsességével és a tudomány fejlesztésével nem igyeckszik az ország a rajta ejtett mély sebet a legmondosabb gyógykezelés útján behegeszteni. De az ország feladatának egy reá eső részét vegye ki a megye is.

Hírek.

— **Közigazgatási bizottsági ülés** lesz a városházán e hó 19-én.

— **Igazságügyi kinevezés.** Az igazságügyminiszter Frank Hugó pécsi törvényszéki napidíjast a mohácsi járásbíró-sághoz irnokká nevezte ki.

— **Főgymnasiumokkal és főreáliskolákkal egyenlő rangú és értékű kereskedelmi iskolák.** A belügyminiszter 95980 sz. alatt kibocsátott rendeletével közli azon újabban keletkezett kereskedelmi iskolák jegyzékét, melyek a minősítési törvény szempontjából a főgymnasiumokkal és főreáliskolákkal egyenlő ranguaknak és értékűeknek tekintendők Ezek: 1. a budapesti V. ker. nyilv. joggal felruházott Aranyossy-féle magán-közép ker. iskola, 2. a homonnai államilag enge-

délyezett községi polgári iskolával kapcsolatos közép, keresk. iskola. 3. A nagyrőcei államilag segélyezett községi polgári iskolával kapcsolatos közép keresk. iskola. 4. A szombathelyi államilag segélyezett községi polgári iskolával kapcsolatos közép keresk. iskola. 5. A késmárki államilag segélyezett községi polgári iskolával kapcsolatos közép keresk. iskola. 6. A nagykanizsai izr. közép keresk. iskola. 7. A brassói g. keleti közép keresk. iskola.

— **Az amerikai szőlő telep kezelő bizottsága** f. hó 14-én Herberth János elnöke alatt ülést tartott. A bizottság székségesnek tartotta 4000 db Berlandieri gyökeres vessző megrendelését, melyek már legközelebb megérkeznek Franciaországból. Egyuttal kimondott, hogy a télen szokásos vasárnap délutáni előadások a szőlő munkások gyakorlati kiképzésének elősegítésére az idén is megtartatnak: a szigeti és budai külvárosi népiskolákban. E tanfolyamban az első előadás f. hó 22-én fog megtartatni.

— **Mértékhitelítések a múlt évben.** A városi mértékhitelítő hivatalban az 1892. év folyamán hitelítesítettek 34 darab hossz mértékét, 1674 darab folyadékmértékét fémből, 4 darab folyadékmértékét fából, 24 darab folyadékmértékét üvegből, 8673 hordót összesen 2,327.964.02 liter osztattalommal, 603 darab száraztárgy-mértékét fémből, 2 darab száraztárgy-mértékét fából, 603 darab súlyt vasból, 52 darab súlyt más fémből, 23 darab egyenlőkaru mérleget, 38 darab felsőserpenyős mérleget, 42 darab kórtés mérleget, 100 darab tizedes hid mérleget, 7 darab százados hidmérleget. A múlt évben tehát hitelítesítettek összesen 11.879 darab mértékét.

— **Tanítók a posta szolgálatában.** Peternelly Árp d tokaji posta és távirda kezelő, miután arra a tapasztalatra jutott, hogy a nép a póstai nyomtatványokat nem tudja kitölteni és ez által a kezelő személyzetnek sok kelemelenséget és munkát szerez, azzal a javaslattal fordult a kultusz miniszteriumhoz, hogy az elemi iskolákban tanítassék a póstai nyomtatványok kitöltése. A miniszter igen célra vezetőnek találván az előterjesztett indítványt, megígérte, hogy a jövőben utasítást fog ez ügyben a tanítókhöz intézni.

— **Öngyilkos ügyvéd.** Megdöbentő eset történt Kaposvárott csütörtökön délelőtt 10 óra körül: Vutskits István ügy-

véd, háztulajdonos agyonlőtte magát. A boldogult sok éven át hivatalnok volt és nyugdíjban élt; volt ügyész a városnál is, de sok csapás, szerencsétlenség érte. Gyermekei már nagy korukban mellbajban haltak el egymásután; az utolsó pedig — okleveles orvos uszás közben a Drávába fullt; a sok baj, szenvedés tehát már éveivel ezeltől összeterített lelkét, testét. Nem csuda, ha magába zárkózott volt, az emberek kerlité, világygüllölése határt nem ismert. Az utóbbi időkben már sem enni, sem aludni nem bírt, s idegessége összezsuzta erejét. Fájdalmai, szenvedései erősebbek voltak, mint akarata, szíve s öngyilkosságra késztették. Nyugodjanak békében annak porai, kit a sors annyit vert, zaklatott és halálba kergetett!

— **Halálozás.** Hoffmann Józsefné született Stix Helén meghalt f. hó 12-én 71-ik évében. — Meisner László iparos Bányatelepen meghalt 61-ik évében. A boldogult sok évig volt a munkás és betegsegélyző egyletnek alelnöke és fíradhatatlan buzgó tagja. Temetése vasárnap d. u. nagy részvét mellett ment végbe.

— **Baleset.** A napokban történt, hogy Kocsis Lajos vámi kasznár, Hanny Gábor apát-plebános sógora, amint Simontornáról hazafelé hajtatott, lovai egy szemközti jövő kosaras kocsirol leesett kosártól megijedvén, megbokrosodtak és a kocsi a benülő kasznárral együtt az árokba döntöttek oly szerencsétlenül, hogy a ritka képzettségű és közszeretetlenk örvendő gazdatiszt lábát törte.

— **Uj vándortanárr.** A pécsi napilapból látjuk, hogy nálunk egy uj vándortanárr székelt. Gábor József ír ez, aki a peronospóra-permetezőkkel tartott próbaeredményéről a 6 hetes kora dacára is már 2-ik évfolyammal dicsekvő napilapban tudósítja az érdeklődő közönséget. Hirlapírói szokás az uj embereket több-kevesebb soral üdvözölni. Ennek a szokásnak hódolunk mi is és midőn ezt tesszük, lehetetlen meg nem emlékeznünk az uj vándortanárr ur elődéről, akinek az volt a speciálitása, hogy kizárólag a »Pécsi Hirlap«, majd a »Pécsi Figyelő« hasábjairól boldogította az érdeklődő közönséget. Ezt a speciálitását elnéztük neki, részint azért, mert talán mély honorarium is járt érte — ami bizony tisztességesen meg is volt érdemelve. leginkább azonban azért, mert közleményei veszedelmesen monotonok, egyszaldualak, unalmasak és hihetetlenül galand-féreg

megtömjé. En fölhasználtam ezt a pillanatot: egy ugrással kinn voltam az ágyból s a róka és az ajtó között álltam.

— Ahán, kis gazember, — kiáltám nevetve — most elcsíptünk! Ha kutyáim visszajönnek, csodát látsz!

Mig én ezt mondtam, a róka egész kedélyesen leült s oly nyugodtan és közönyösen nézett rám, mintha mondani akarna:

— Csak hogy még nem fogtál ám meg!

Erre én két ujjamat számba vévén, nagyot füttyenttem. Ha a kutyáim csak mérföldnyi távolságban voltak, meg kellett hallaniok a füttyöt. Ez némileg megváltoztatta a dolgok állását, de mindenkedzárta így vélekedett a róka:

— A félelem keveset ér! Te azt gondold, hogy már kezeid közt vagyok, pedig ez nem igaz. Majd mindjárt elmegy az ajtótol! — S a gonosztevő minden megdondolás nélkül megragadta mellényemet, melyet levetttem s a székre tettem — és beledobta a tűzbe.

— Ember, van eszed? — kiáltám én s az első pillanatban oda akartam futni, hogy a mellényt kiragadjam a tűzből, de még jókor megdondtam magam.

— Ilyen fogásokkal nem lehet becsapni egy tapasztalt vadászt! — kiáltottam. — A te bőrödből jobb mellény lesz. — S újból egy nagyot füttyenttem.

— Ez hát nem hat; — gondola a róka — mást kell megkísérelnünk!

Ezzel megragadta az én szép sikkám, mely kigyóbórral volt szegélyezve és azt is beledobta a tűzbe. En borzasztó dühös voltam s nem tudtam tartózkodni a káromkodástól, de azért mozdulatlanul megálltam helyemen. Makacsul fölöttem magamban, hogy elfogom a szemtelen köpét, s tudtam azt is, hogy szép bundája többet ér mint sikkám és mellényem együtt. Es újból bedugtam két ujjamat a számba, hogy füttyentsek, ekkor — képzeljétek csak! — ekkor a gazember leült hátulós lábaira s az elsőket, engem utánozva, számba dugja, mintha ő is füttyenteni akarna! Megeszlek benneteket, ha nem igaz! En ugyan mérges voltam, de a bolondos állat arcintorgatásai oly furcsák voltak, hogy nevetnem kellett és a nevetéstől nem tudtam füttyenteni! Csak ezt akarta a bitang. En észrevettem a csett, legyőztem a nevetési ingert és még hangosabban füttyenttem, mint előbb.

— Ördög és pokol! — gondola a

róka — ez kezd veszélyes lenni; egészségemnek könnyen megárhathna, ha a kutyák hirtelen visszatérnének. A sikkával és a mellényvel, úgy látszik, nem sokat törődik, hanem megállj, azért mégis elmegy az ajtótol! — E szavakkal, vagyis ezt gondolva a róka erős fogaival megragadott egy egő faagat s aival ágyam felé sietett.

— Halló, de abból már semmi sem lesz! Az ágyamat nem gyujtot föl, te nyomorult! — kiáltám én és utána szaldaltam. Hát csak ezt akarta a bitang! Midőn már közel voltam hozzá, eldobta az úszköt, egy ugrással az ajtótol termett s a másik pillanatban már kinn volt a nyílason. És most képzeljétek csak boszuságomat, a szemtelen pára meg egyszer bedugta fejét a nyílason, hamiskásan rám nézett, fogait mutatta és nyelvet kiöltötte! Nem szeretném, ha nem mondanék igazat, és lehetséges, hogy tévedek, de e pillanatban csakugyan úgy rémlett, mintha gúnyosan mondta volna: hahaha!

Angolból

Lancaster.

hosszuságuk voltak. Mikor derék vándortanárunkat innen elhelyezték, azzal vizsgáltuk magunkat, hogy: Vivat sequens! Es ime: az új vándortanár úrszintén nagyíri lenézésben részesíti a helyi lapokat és nem véve tudomást létezésükről, a napilapban szól az érdeklődő közönséghez. A vándortanár urat bizonyosan rosszul informálták alantás közgei a pécsi sajtó viszonyokról és ezen fölfevésben alkalmat veszünk magunknak a vándortanár ural tudatni, hogy Pécsset a napilapon kívül van még három politikai hetilap és egy tanügyi szaklap és hogy a vándortanár urnak kötelessége közleményeit mindegyik helyi lapnak beküldeni, mit ha jövőben el talána mulasztani, ez iránt föltesse hatóságát fogjuk megkeresni.

— **Cimadományozás.** Schaumburg-Lippe herceg Elver s z Nándor karancsi bérlőnek a hercegi tanácsosi címet adományozta.

— **Klikk-lakoma.** Hiába irnak szebbnél-szebb cikkeket a klikk-uralom ellen, mióta a világ van, mindig voltak klikkek és mindig is lesznek. Bolgár Kálmán ügyvéd is addig irt a klikk-rendszer ellen, míg maga is ebbe a hibába esett. Kiűnt ez vasárnap, amidőn e jeles jogászunk, ki mellesleg mondva a legjobb tollu publicisták egyike, kedélyes lakomára hívta meg néhány barátját. A siklósi utcai szépen berendezett lakás kilencset egymás után vették kézbe: dr. Ágh Timót főgymnasiumi tanár, Feiler Mihály a »Pécs« szerkesztője, Haksch Lajos a »P. F.« szerkesztője, Kengyel Mór ügyvéd, Lenkei Lajos a »F. Z.« szerkesztője, dr. Rézbányay József theologiai tanár, Schneider István, a »Néptanoda« szerkesztője, Thury Zoltán hírlapíró, Váraday Ferenc megyei alvelelőnök, a »P. N.« szerkesztője. A kollektív és íróársak jó izűt mosolyogtak, mint ama bizonyos augurok, midőn egymást meglátták, a vendégszerető házigazdánál. A fényes lakoma a legderültebb hangulatban folyt le és mint rendesen, mikor a skriblerék egymásközt vannak, vidáman beszélgettek, de nem igen szónokoltak. Aház kedves urnőjét fölköszöntötte Kengyel Mór, a háziurat Feiler Mihály, tréfásan róva meg, hogy ő is klikk-ember, mert csupa zsurnalisztát gyűjtött maga köré. Dr. Rézbányay a körükből távozó Thury Zoltánt köszöntötte föl. Hogy eszmecsereben nem volt hiány, könnyen elgondolható. A fényes és vig lakoma éjjel után ért véget.

— **A pécsi ügyvédi kamara** tisztújító közgyűlését vasárnap tartotta meg. Beadott 100 szavazatot, melyből egy érvénytelen. Előnké egyhangulag 78 szavazattal megválasztott újból Erreth János, Pécs szab. kir. város országgyűlési képviselője. Alelnökké Bubreght Antal helyett, ki 43 szavazatot kapott, megválasztott 50 szóval dr. Jobszt László. Titkárrá lett Pleininger Ferenc, ügyész dr. Miltényi Miklós, pénztáros Szakváry Emil. Választmányi tagok: Fekete Mihály, Szuly János, Simonffy János, Kiss József, Nemeth József, Hinka László. Póttagok: Horváth Antal, Csigi János, dr. Kereky Mihály és Fischer Ferenc. (Midőn az újból megalakult ügyvédi kamarát üdvözöljük, kötelességünknek tartjuk azt az elődje által közvetlenül a napokban elkövetett bálépésre figyelmeztetni. Az »első pécsi legelterjedtebb és legközkedvebb napilap« kiadótulajdonosa ugyanis, látva, hogy az előfizetők nem igen fiadznak, egyet gondolt és mint spekuláns üzletember így szólt magában: »Ha már előfizetők nincsennek, legalább legyenek hirdetések.« s leülvén íróasztalához, levelet irt az ügyvédi kamarának, nagylelkűen fölajánlva az ügyvédek által beküldendő árverési hirdetések után 10 százalékat az ügyvédi segélyalap javára. És az ügyvédi kamara? Nemcsak köszönettel fogadta e nagylelkű ajánlatot, melynek erejénél fogva

a napilapnak beküldött minden árverési hirdetés után 25 krajcárokat »fog« az ügyvédi kamara segélyalapja kapni, de körlevelet is intézett tagjaihoz, így adván tudtara az ügyvédeknek, hogy melyik lap az, a hol ezután hirdetni kell. Hát ez nagyon szomorú dolog. Semmi szavunk az ellen, ha valamely üzletember ravasz számításból, vagy a s z ű k s é g t ő l kényszerítve fogásokhoz nyúl, de hogy a pécsi ügyvédi kamara e fogásoknak fölül és egy spekuláns rozoga üzér szekere elé fogatja magát, az szégyenleni való dolog. Hát nem tudja-e az ügyvédi kamara, hogy az ügyvédek teljesen független emberek, kik hirdetéseiket azon lapnak küldik, akinek akarják! Hát nyomorult 25 krajcárért szabad morális pressiót gyakorolni az ügyvédekre? Szabad nyomorult 25 krajcárért méltánytalanságot elkövetni a helyi lapok ellen, — kik 25, 20 és 12 év óta szolgálnak a közügyeket — egy széghetelő üzérjavára, aki az ügyvédek körmevel szeretné maga számára a sült gesztenyét kikapartatni és annak héját nagylelkűen átengedni az ügyvédi karnak? Hát az ügyvédi segély-alap elfogadhat ily eredetű szaporodást? És ha holnap akad egy másik kiadó, aki 11 százalékat, holnapután, aki 11 és 1/2 % ot ajánl föl az ügyvédi segélyalapra, vajon újból körlevelezni fog mindannyiszor az ügyvédi kamara? Hol itt a határ és hol van különösen a méltóság, az igazság és a méltányosság? Mentől tovább irunk e tárgyról, annál jobban érezzük az ügyvédi kamara által elkövetett hiba és méltánytalanság nagyságát, mely orvosolatlanul nem maradhat és mi ezennel föl hívjuk ugy Erreth János elnököt, mint dr. Jobst László alelnököt, valamint az egész választmányt, hogy azt megfelelő intézkedéssel haladéktalanul orvosolják. (A szerk.)

— **A szenációs választási eredmények** korszakát éljük. Alig hogy lezajlottak a kaszinó választási mozgalmai, hol a választmánynak fele kíméletlenül kibuktatott, holott a kibuktatottak legalább is voltak oly jó választmányi tagok, mint a benthagyottak, vagy bevalasztottak, — most meg az ügyvédi kamarai választás hozta meg a szenációs eredményt, mely abban áll, hogy az eddigi alelnök kisebbségben maradt. Vajon hallott-e valaki valamit arról, hogy az eddigi alelnök nem jól teljesítette tiszteit? Volt-e panasz a reprezentálás ellen? Bizonyára nem! Tevékeny részt vett a közügyekben, pártját diadalokra vezette, (megjegyezzük, hogy mi tiszteljük ugyan őt, mint embert, de ad personam sohasem lelkesedtünk érte. (A szerk.) és mi a jutalom? Saját párta cserben hagyta és kibuktatta. A fiatal kannibálok ismét agyonütöttek egy öreg embert. Előre magyarok! Sic transit gloria mundi.

— **Herold Mari szabadrábon.** A Sinkó-féle gyilkosság ügyében olvasóink emlékezhetnek még, hogy az ügyészségben a vizsgálat folyamán mindinkább meggyökerezett az a vélemény, hogy Zina Karolyné, szül. Herold Mari, a kivel Sinkó vadházasságban élt, ártatlan a bűntényben. Az ügyészség ennek következtében megszüntette Herold Mari ellen a vizsgálati fogászatot s őt szabadrábra helyezte. Herold Mari e hó 17-én jelentkezett a rendőrség-nél, bejelentve, hogy addig, míg a végtérágyalásra meg kell jelenie, Kalocsán fog tartozkodni edes apjánál, Herold Alajosnál.

— **Leány szököttes.** A felsőiregih fogyasztási adó bérlőség üzletvezetője N. H. és M. F. gazdag kereskedő leánya M. R. között szoros szerelmi viszony fejlődött, és a mult héten egy szép reggelen ugy a kisasszony, mint a fiatal ember eltűntek a közösgéből. A leány összes rokoni még azon éjjel a megszökött szerelmes pár keresésére indultak, és habár a budapesti

kapitányság segélyét is igénybe vették, két napig nem tudtak reájuk akadni. A mézes napokat azonban sokáig még se élvezheték, mert a kisasszonynak Hőgyészen lakó sógora harmadnapra a szabadkai vasuti állomásnál megtalálta őket. A sógor szép szavakkal és azon ígérettel, hogy a papa áldását reájuk adja, haza térésre akarta őket bírni, a leánya azonban határozottan kijelentette, hogy addig vissza nem utazik, míg a leendőbeli anyósát meg nem ismeri. Kellemetlen volt ugyan a sógor urra nézve ezen kijelentés, de nem tehetett egyebet; a szerelmesekkel Zentára utazott. Innen rövid időzést után mind a hárman egészséges állapotban vissza mentek Felső-Ireghre. Amde hazaérkezésük után, az öreg papa nem veszi tekintetbe leányának regényes hajlamát, mit a csinos fiatal ember iránt táplált szerelem idézett elő, — nem törődik az előzményekkel, megmarad állapontján és nem tud sehogy se megbarátkozni azzal, hogy az ő gazdag leánya egy magán hivatalnok felesége legyen. A leányt most éjjel-nappal őrzik, a fiatal embernek pedig feléje sem szabad mennie. Eső után koponyeg.

— **Eltűnt ember.** E hó 16-án Malek Pál süttő megjelent a rendőrségnél, s előadta, hogy édes apja — egy szégyen kaptafakészítő — még 1892. május havában eltávozott putarluk-utcai viskójából s azóta nyoma veszett. A rendőrkapitány kérdésére, hogy ezt mért jelenti be még csak most, azt felelte, hogy nem tudta, miszerint ezt be kell jelenteni.

— **Elveszett.** F. hó 16-án a Király utcában a Schapinger féle váltóüzlet környékén elveszett egy 500 forintos magyar papírjáradék kölesön kötvény kamatutalvány. A becsületes megtaláló, kire az utalvány ügyis teljesen értéketlen, jelentkezék a rendőrkapitányságnál, hol jutalomban részesül.

— **Új részvénytársaság.** »Baranya-megyei gazdasági ipar- és kereskedelmi részvénytársaság« alapítására becsatolták ki jönevű pécsi polgárok fölhiást. A társaság 1000 drb 100 forintos részvényenként 50 évre alakulna, a részvények névértékének fele volna befizetendő és célja a hitel viszonyok javításán kívül az »Egysült külvárosi takarékpénztár« beolvasztása. Aláírni lehet az alapítóknál és a külvárosi takarékpénztárnál. Az erre vonatkozó hirdetést ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **A hírlapirodalom köréből.** Thury Zoltán íróársunk, a »Pécsi Napló« eddigi segéd-szerkesztője a »Pesti Napló« meghívására Budapestre költözött és belépett ennek szerkesztőségébe. Thury szorgalmas, munkabíró hírlapíró, határozott írói egyéniséggel, kinek előmenetelen szívéből örvendünk, s ki azt teljesen meg is érdemli. Sokoldalú író, kinek tárcái, novellái szívesen láttak vendégek a fővárosi hírlapok hasábjain, »Susanne« című kedves kis blueteteje pedig a kolozsvári, temesvári és szegedi színpadokon zajos sikert aratott. Utódjául Kéry Gy. hírlapíró »léptettetett« elő.

Vegyes hírek.

Péterfy Béla kaposvári trszéki jegyző Marcaliba aljárásbíróvá neveztetett ki. — Sartory Ede pékmester meghalt Kaposváron. — Borsody György törvényészi bíró meghalt Szegzárdon. — A p a k s i orthodox izr. hitközség elnökévé Freund Salamon választották meg. — Adler Ferenc, a szegzárdi római kath. hitközség pénztárosa meghalt. — Nettlau István báttai segédjegyző Vadkerten jegyzővé választott.

Irodalom és művészet.

Elmaradt hangverseny. Stawenhausennek, a kitűnő zongoraművésznek januárra kilátásba helyezett hangversenyét bizonytalan időre elhalasztották. A művész impresariója a napokban levélben tudatta Valentinnal, hogy Stawenhausennek túlmegterheltség következtében megfájdult a jobb keze, s így néhány hónapig nem adhat hangversenyt. Valószínű azonban, hogy a művész még a tavasszal — hihetőleg márciusban — Pécsre jő, s ekkor megtartja hangversenyét.

Az új országház szobrai. Az épülő országház valóságos pantheonja lesz királyainknak, fejedelmeknek, hadvezéreinknek és egyéb historiai nagyjainknak. Az országos bizottság az összes művészeknek munkát akarván adni, közreműködésre hívta föl a hazai szobrászokat, kik örmel fogadták el a megbízást. A kupola 16 szobrát Zala György, Stróbl Alajos, Bezerédi Gyula, Loránfi Antal, Senyei Károly, Róna József, Mátrai Lajos és Köllő Miklós fogják faragni. A külső homlokzatra 68 szobrot állítanak melyek elkészítést tizenöt szobrászra bízzák az ifjabb nemzedékből. Ezek közt van első helyen Kiss György, vármegyénk szülőtte, ki székesegyházunk apostol-szobrait is faragta. A szobrokat természetéből faragják s mindenik művészre több szobor jut.

Vegyések.

Különös menekülés. Egy francia lapban találjuk a következő romantikus történetet:

A bresti kikötőben egy nap szomorúan üldögélt egy a munkásosztályhoz tartozó ember, kinek a gondviselés épen annyi józanészt adott, a mennyire szüksége volt, de egy cseppel sem többet. Ekkor hozzá lépett egy rab s a következő szavakkal intézte hozzá:

— Mi bajod van?

— Oh, én vagyok a legboldogtalanabb ember a világon.

— Te szabad vagy és mégis boldogtalan?

— Huszonöt frankra van szükségem, s ha nyolc nap alatt elő nem teremtem a pénzt, elvesztem.

Hogy mire kellett neki a pénz, arról nem szól a krónika.

A rab így válaszolt:

— Én nagyon sajnállok s teszek valamit érdekében. Szokatlan dolog ugyan, hogy egy elítélt rab valamit jót tesz, de én adok neked huszonöt frankot.

— Oh rab, te új életet adsz nekem, s megérdemelnéd, hogy ne keljen itt maradnod — mondá a munkás kezét nyújtva a rabnak.

— A pénz nincs kezemnél — folytatá az elítélt — azt meg kell előbb szolgálnod. Tudom ennek egy igen jó módját. Hallgass meg. Te tudod azt, hogy a ki egy szökevény rabot a kikötőben elfog, az huszonöt franknyi jutalmat kap. Hozz nekem holnap valami eszközt, minek segítségével megszabadulhatok láncaimtól, s más ruhát: én majd természetem magam, mintha szökni akarnék. Te váromozzol reám, elfogsz . . . s a pénz a tied.

— Helyes, de téged meg fognak büntetni.

— Élethossziglani fogságra vagyok ítélve, büntetésemet tehát nem hosszabbíthatják meg. Majd egy időre magánfogságot kapok, de azt szívesen elszedem.

Másnap minden úgy történt, a mint meg volt beszélve. A munkás megjelent a megbeszélt helyen, hol a rab már várta. A láncokat levették s a szökevény ruhát cserélt.

— Most jöjj — mondá a munkás — majd visszavezetlek a fogházba.

— Megálj, egy jó gondolatom jött, — mondá a rab — Bemegyünk a városba. Ha onnan viszesz vissza, ötven frankot kapsz.

— De te el fogsz szökni.

— Bolond beszéd! Hisz velem vagy s minden pillanatban kiálthatsz.

— Igazad van — mondá a munkás, s a két ember bement a városba.

Ekkor így szólt a szökevény rab:

— Még egy jó gondolatom jött. A jellövészt még nem hallottam, tehát még nem vették észre a szökést. Jöjj velem a városon túl a szabadba, ha engem ott fogsz el, száz frankot kapsz.

A munkás szabadkozott, hogy neki nem kell annyi pénz, de a szökevény indítványozá, hogy felezzék meg az összeget.

— Úgyis tartozol nekem valamivel a szolgálatért, melyet neked tettem — mondá — és hátatlan vagy, ha nem egyezel bele.

A munkás tehát kiment a szökevénynyel a városból, a hol ez így szólt hozzá:

— Ha most visszaviszesz, nem kapsz jutalmat, hanem börtönbe kerülés, mert egy rabnak segédkezet nyújtottál a szökésben. De mivel jóindulatot mutatott irányomban, itt van a te huszonöt frankod. A börtönben takarítottam meg. Is-ten veled!

A munkás elfogadta az összeget s a szökevény gyorsan ellillant. Így segítve volt mindkettőjükön.

Chinai dolgok. Ha egy chinai após abban a véleményben van, hogy menyee életmódja miatt, vagy más okból fenyegetést érdemelne, akkor — mivel az ottani szokás miatt a nő küszöbét nem lépheti át,

sem beszélnie nem szabad vele — magához hivatja fiát, a vétkes nő férjét, elmondja neki neje bűnösségének mibenlétét, majd megparancsolja neki, hogy fekdjék le s egy nádpálcával jól elveri. Erre a fiu térdre áll, homlokával a földet érinti s megköszönvén a büntetést, haza megy, hogy nejének a kapott ütlekmennyiséget lelkiismeretesen átadja.

A chinai főrangú házi orvost tartanak rendes évi fizetéssel. Ha a családban valaki megbetegszik, rögtön megszűnik a fizetés. Ez tart mindaddig, míg a beteg teljesen föl nem épül. Hogy e praktikus beosztás mellett a chinaiak sokkal kevesebbet betegeskednek, mint mi, azt mindenki természetesnek fogja találni.

A chinaiaknak rendkívül ritka bajuszuk van s ép azért igen nagy becsben tartják. Egy európai, midőn mandarin barátja bajuszában egy ősz szálát talált, azt kihúzta. A mandarin sirva fakadt s a kihuzott bajuszszálát ereklyeként eltette megőrzés végett egy ezüst szelencében.

Gabona-arak.

	őszi	- frt - kr.		- frt - kr.
		tavaszi	őszi	
Buza	(uj)	6 . 70	6 . 50	
	(ó)	—	—	
Kétszeres	(uj)	5 . 70	5 . 60	
	(ó)	—	—	
Rozs	(uj)	5 . 50	—	
	(ó)	—	—	
Árpa	(őszi)	—	—	
	(tavaszi)	—	—	
Zab	(uj)	—	—	
	(őszi)	—	—	
Bükköny	(uj)	—	—	
	(ó)	—	—	
Repce	mm.	—	—	
Kukorica	mm.	4 . 10	3 . 4	
Széna		2 . 20	2 . —	
Szalma		1 . 20	—	

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

FEILER MIHÁLY.

Nyom. Feiler Mihálynál (lyceumi nyomda) Pécsen.

Varrónő

aki elegáns csinos ruhát 1¹/₂ nap alatt elkészít házakba óhajtana menni varmi
1 frt 50 kr. napi díjért.

Alsó-havi utca 15-ik szám alatt.

Jövedelmes üzlethez

csekély befektetéssel

társ

kerestetik.

Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

Pályázati hirdetmény.

Baranyamegye mohácsi járásában fekvő **Maiss** községben törvényhatósági jóváhagyással rendszeresített, évi **500 frt** fizetéssel egybekötött **községi orvosi állásra** ezennel pályázatot hirdetek.

A választás f. évi **január hó 30-án** reggeli 10 órakor fog Maiss községben a jegyzői hivatalban megejteni.

Az 1881. évi XIV. t. c. 143. §-a értelmében felszerelt pályázati kérvények melyeknél orvostudori oklevéllel bírónak előny biztosított, f. évi **január hó 28-ig** bezárólag alulírott nál benyújtandók, később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Mohács, 1893. január 7-én.

Trixler Károly
főszolgabíró.

4307

Nagy forgalmu és biztosított jövedelmü

reáljogu

gyógyszertár

szab. kir. városban eladó. 4298

Bövebbet e lap kiadóhivatalában.

Árve:ési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mayer Ferencné szül. Strohmayr Emma **önkéntes** árverési kérelme folytán Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 5861. sz. tkvben felvett 3467a, 3468a, 3469a, 3470a. szsz. fekvőségekre és 99. sorszámú házra mint egy birtoktestre 6500 frt kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1893. évi január hó 26-ik napján d. e. 10 órakor** a kir. trszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10°/_o-át, vagyis 650 frtot készpénzben vagy az 1881. L. X. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. L. X. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1892. évi december hó 9-én.

Bogyay Pongrác
kir. trszéki bíró.

Értesítés.

Van szerencsém a nagy közönség szives tudomására adni, hogy f. é. január 1-én helyben Siklói országút 34. sz. a.

„I. Baranyamegyei általános közvetítő intézet“

czége alatt egy hatóságilag engedélyezett s törvényszékiileg bejegyzett **ügynöki irodát** nyitottam, melynek vezetésével **Wollner Mór** urat, mint szakszerűen képzett s velem ez irányban mindenekben egyenjogositott cégvezetőmet megbíztam.

Ezen iroda utján a **legmérsékeltebb díjtételek mellett** mindennemü **ingó s ingatlan javak adásvételét, kölcsön-, bér- és csereügyleket** továbbá mindennemü **társas viszonyok** létesítését, úgy-szintén **kereskedő és gazdasági személyek elhelyezését** fogom közvetíteni, végül bármely ügyekben hozzám intézett kérdésekre **diskrét, gyors és szigoruan tárgyilagos információkkal szolgálni.**

Mínhogy széleskörü összeköttetésekre valamint **tisztelességes és jutányos kiszolgálás elvére** alapított ezen vállalatomban oly közeget kívánok nyújtani, mely a nagy közönség különböző irányu forgalmi követelményeinek teljesen megfeleljen s ennél-fogva bizalomra méltó s mindenkor szívesen igénybe veendő intézménynyé legyen, bátorkodom nagybecsü pártfogásáért esedezni s midőn minél sür-
rűbb megbízásait kérem, kiváló tisztelettel maradtam kész szolgálja

SCHWARCZ IZSÁK.

HIRDETMEYNY.

Bozsok községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, a kik valamely teherátvitelnek az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellözését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1893. évi július hó 29-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1893. évi július hó 29.** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1893. évi július hó 29.** napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azok az egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsett 1892. dec. hó 27.

Bogyay Pongrác kir. tszéki bíró.

!! A farsangi idényre !!

Legérdekesebb és tartós értékű órák és ékszerek kaphatók

THURN EMIL és Társa

órák és ékszerek gyári raktárunkban

Pécsett, Király-utca 1. szám, a Központi Takarékpénztár (Bazár) épületében.

Van szerencsénk a közelgő **farsangi idényre** legkedvesebb — mert maradandó értékű — ékszereket és órákat ajánlani, mely tárgyak nálunk folyton, ez idő szerint pedig különösen dús választékban raktáron vannak s szabott

gyári árakon kaphatók:

Ékszerek:

Brilliant fülbevalók	35 forinttól,
Brilliant gyűrűk	12 forinttól.
Arany karkötők	9 forinttól.
Arany női és uri óraláncok	6 forinttól.
Venei arany nyakláncok, zománcozott párisi amulettekkel 5 forinttól.	
14 k. arany fülbevalók 1 forint 80 krajcártól feljebb.	
Ezüst karkötők 1 frt 80 krtól feljebb.	

Legnagyobb gyári főraktár valódi schweici zsebórákból.

Női aranyórák	15 frttól,
14 k. arany női remontoir órák kettős köpenynyel	20 frttól.
14 k. arany uri remontoir órák	28 frttól.
Ezüst remontoir órák finom szerkezettel	8 frttól.
Legnagyobb választék ingaórákban gyári árakon, melyek havonként és hetenként huzandók fel, 8 frttól fölfelé.	

Amerikai ébresztő órák 2 frt 40 krtól feljebb.

Szives figyelembe!

Mint hogy összes óráink a legkitűnőbb szerkezetű első rangu gyártmányok s azokat csak alapos szabályozás és kipróbálás után bocsátjuk áruba, nagyon tisztelt vevőinknek **5 évi jótállást** bátran biztosíthatunk; mindkét szakmánkba vágó javításokra különös nagy gondot fordítunk, s a megrendeléseket lehető leggyorsabban, jutányosan, a legjobb megelégedésre teljesítjük.

Kiváló tisztelettel

Thurn Emil és Társa
chronometer műórák és ékszerész.

Vidéki megrendelések postafordultával lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Szabott árak!

Órák figyelmébe!

Szabott árak!

! Kizárólagos uri divatüzlet megnyitás!

Kinek ???

- Akinek valódi karlsbadi cipőre van szüksége,*
- Akinek magyar vagy angol gyártmányu kalapra van szüksége,*
- Akinek jó fehéreneműre van szüksége,*
- Akinek divatos gallér és kézelőre van szüksége,*
- Akinek izléses nyakkendőre van szüksége,*
- Akinek szép és jó esernyőre vagy sétabottra,*
- Akinek utazó pokrócra,*
- Akinek jó zsebkendőre,*
- Akinek jó illatszerre és szappanra,*
- Akinek e szakmába vágó cikkekre van szüksége, az forduljon*

ROTH BÉLA üzletéhez Széchenyi-ter 16. Bazár-épület.

Hol kalapjavítást és cylinder-vasalást is elfogadnak.

Az ékszerek a m. k. főfémjelző hiv. által jelölve vannak s a tárgyak valódiságáért jótállunk.

Régi törött arany- és ezüst-tárgyak vagy órák a legnagyobb áron becserezhetnek.

Aláírási felhívás.

Alulírottak Baranyamegye, különösen Pécs sz. kir. városa gazdasági, ipari és kereskedelmi érdekei előmozdítására, gazdasági és ipari vállalatok létesítésére, nemkülönben a hitelviszonyok fejlesztésére

„Baranyamegyei gazdasági-, ipar- és kereskedelmi részvénytársaság”

czimmal Pécssett 50 évi időtartamra — új pénzügyintézetet kívánunk létrehozni.

Az alapítandó társaság alaptőkéjét 1000 drb 100 ftos névértékű bemutatóra szóló részvény képezi, a melyből egyelőre 50% fizettetik be. Igy a névleges alaptőke 100,000 ft, — a tényleg befizetett pedig 50,000 ft leend.

Aláírási záros határidő **1893. évi február hó 28-án** jár le.

Mindazok, kik részvényeket jegyezni óhajtanak, tartoznak minden aláírt részvényre a névérték 15%-át és alakulási költség czimén minden részvény után 2 ftot az aláíráskor, a névérték 15%-át pedig 1893. évi február hó 28-ig a Pécsi Egyesült Külvárosi Takarékpénztárnál befizetni.

A részvényaláírási, illetőleg alapítási költségek a minden egyes részvény után befizetett 2 ft alakulási költségből fognak fedeztetni.

Alulírt alapító-tagok fentartják maguknak a jogot, hogy

a) az első igazgatóságot 3 évre ők nevezik ki;

b) az intézet jogtanácsosát ők választják és nevezik ki az intézet összes tisztviselőit s alkalmazottait; — végül

c) hogy a részvények tulajdonsága esetén azok leszállítása (reductioja) mily módon eszközöltessék.

Részvények alulírt alapítóknál, valamint a Pécsi Egyesült Külvárosi Takarékpénztárnál jegyezhetők.

Az alapszabályok megállapítása s a Pécsi Egyesült Külvárosi Takarékpénztárnak az alapítandó pénzügyintézetbe — a megállapítandó módozatok szerint történendő tervbe vett beleolvadása az alakuló közgyűlésnek tartatik fenn.

Egyebekben a keresk. törvénynek vonatkozó szakaszai lesznek irányadók.

Kelt Pécssett, 1893. január hó.

Kellauer Sándor

a pécsi egy. külv. tptár ig. elnöke és háztulajdonos.

Klein J.

magánzó és háztulajdonos.

Lauber Rezső

vállalkozó és háztulajdonos.

Wertheimer Jakab

bornagykereskedő.

Haberényi Gusztáv

magánzó és háztulajdonos.

Mihálffy Lajos

magánzó és háztulajdonos.

Deutsch Ádám

nagykereskedő.

Zelms György

vállalkozó s háztulajdonos.

Reif Károly és fia

kereskedőcégg.

Dr. Schaurek Bódog

jogtanár.

Jeszenszky Ferencz

nagybirtokos.

Kiss Alajos

magánzó és háztulajdonos.

Rézbányay János

jogtanár s árvaházi igazgató.

Poth Vilmos

kereskedő.

Tausz Vilmos

kereskedő.

Engel Lajos

kereskedő és tptulajdonos.

Bergmann Ignác

kereskedő.

Weltrubsky Benő

a pécsi egy. külv. tptár pénztárnoka.

Gebauer Béla

kereskedő.

Spitzer Ádám

kereskedő.

Polifka Ferencz

kereskedő.

Wurster Antal

örös.

Miklós István

ügyvéd, pécsi egy. külvárosi tptári igazgató.

Hnilitschka Antal

magánzó és háztulajdonos.

iff. Rézbányay János

kereskedő.

Dr. Záray Károly

kereskedő, kanizsai litkára.

Dr. Rézbányay József

theológiai tanár.

Otocska Géza

földbirtokos.

Berecz Károly

nagykereskedő.

Zsiga László

gyógyszerész.

Szily Tamás

nagybirtokos.

All és Böhm

nagykereskedő.

Dr. Toldi Béla

ügyvéd.

Fischer Simon

„Concordia” temetk. intézet tagja.

Zsivánovits Károly

kereskedő.

Gebauer Tivadar

kereskedő.

Zánkay Lajos

háztulajdonos és törvénykezési irodaiigazgató.

Vajda József

gőzmalomtulajdonos.

Katona József

kereskedő.

Klein Dávid

kereskedő.

Csonka István

vállalkozó.

All Julia

magánzó.

Kengl Gusztáv

könyvtáros.

Dr. Aronffy Rókus

ügyvéd.